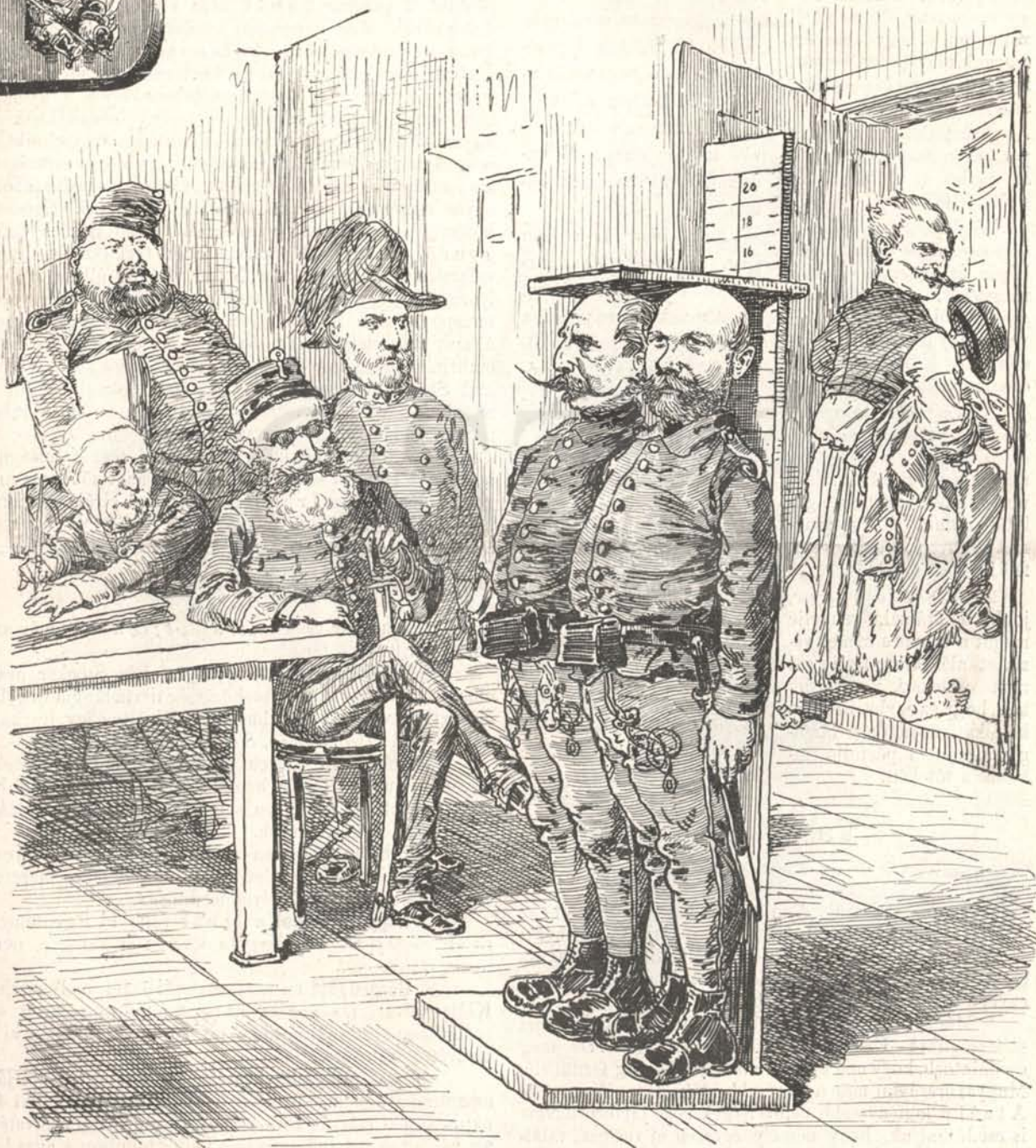

BORSSZEM JANKÓ

A NORMÁLIS MINISZTER.

A kapitány. Megüti a Gabi-mértéket. Ráday itt marad.
Cs—k, A—bin. Nem vagyok táglik. Tyuhaj! (Boldogan haza szalad.)

Steinacker ur

Lipcsében és Budapesten.

Tisztelt közgyűlés!

Nagyrabecsülöm a magyar nemzetet, de meg kell vallanom, hogy barbár, zsarnok, műveletlen, betyár, ripók és semmi képességgel sem bír a kulturára.

Azért ablakon kidobott pénz azon összeg, melylyel az egylet az ő iskoláikat gyámolítja

Meghajlok a magyar állameszme előtt, noha másképen értelmezem, mint a magyarok, mert kizárólagosságából kivetkőztetve, magyar-német-román-szerb-tót állameszmének óhajtanám látni.

Nincs hőbb vágyam, mint hogy a magyar nemzet évszázadokig fenálljon, ha nem is a maga lábán, de a német kultur-eszme szolgáltatában, mint előörse a német művelődésnek kelet felé!

Éljen tehát a magyar, jobb belátással, rendelje magát a szász és német vezérlet alá. Amíg pedig ezt nem cselekszi, nem érdemes, hogy az egylet az ő iskoláikat anyagilag támogassa, hanem pártolja inkább a tótokéit.

Tisztelt szerkesztőség!

Meglepetve veszem észre, hogy engem arról gyanusítanak, mintha Lipcsében magyarellenes szellemben nyilatkoztam volna.

Hazafias szívemet ez a vád mélyen sérti s én indignációval visszautasítom.

Mert én Lipcsében éppen a magyar állameszmét védtem és támogattam.

Aminek bizonyítására szórul szóra idézem a következő helyeket ottani szónoklatomból: *Nagyra becsülöm a magyar nemzetet, — meghajlok a magyar állameszme előtt, — nincs hőbb vágyam, mint hogy a magyar nemzet évszázadokig fenálljon, — éljen tehát a magyar!*

Gondolható-e ennél loyálisabb nyilatkozat?

Iszonyu jele desolált állapotainknak, hogy még az efféle ragyogó hazafiságtól kipattanó nyilatkozatok is félre lehet érteni.

Vasország.

(Az »Iron and Steel Journal«-ból.)

DDIG azt hittük, Anglia a vas hazája; de mióta az »Iron and Steel Institute« tagjai Magyarországot bejárták, senki sem kételkedik, hogy ez az igazi Vasország, ámbar e nemzet szerénységében csak egyik részét nevezi Vasme gyének.

Már az is jellemző, hogy a magyarok földrajzi szélességüket Ferro szigetétől számítják. De még csodálatosb, hogy míg nálunk a mágnesvas alig fordul elő, Magyarországon már a legrégebb idők óta a Wass és Atzél a legfényesebb nemzetségek közé tartozott. Nem is csodálhatjuk, hogy némely egészen új vasipari találmányunk ott már rég ismeretes. Így például nálunk és

Amerikában csak nemrég kezdtek vas házikókat gyártani, míg egész Magyarországon már ezer év óta általános a vasvilla, sőt egész Vasvár is létezik. Allat és ember itt ugyszólván a vasban él; az állatvilág még vasmacskákat és vaskos egyéneket is mutat föl, sőt némely emberi testrészt is nemes fémből áll, így például a magyar bábák közt vasorruak is fordulnak elő. Még a nemzeti viselet sem nélkülözheti a vasat, nevezetesen a vaskalaposok igen gyakoriak, sőt csodálni lehet, hogy ily bortermő országban még vastinktúrát is isznak, notabene éppen a gyöngem, s a legaetherikusabb vérszegény leánykákknak ez ugyszólván anyateje. A vas előállításának technikája is igen eredeti vonásokat mutat föl; így Magyarországon a vasat logikus módon is tudják gyártani, és pedig fából; e vas rendszeren karika alakban fordul elő. Egészen külön eljárás a vasnak gyurása is, melyet számos vasgyuró gyakorol. E szerint csak természetes, hogy valamint Egyiptomban a Nilus vizének állása szabályozza az egész népeletet, úgy Magyarország legnagyobb ünnepe is azon nap, melyen hetenkint a vas árát megállapítják s melynek általános neve vasárnap. Megemlítjük végre, hogy Magyarországnak egy külön »Iron and Steel Institute«-ja is van, mely sokkal régebbi a mienknél. Neve »Borsszem Jankó« s az irónia valamint a stíl is nagy szerepet játszik benne.

Hazai történelmünk pedig arról tesz tanuságot, hogy már 1000 év előtt volt részünk az első vasas angol vendégben: ez Ironside Edmund király, aki brit hivei elől sz. Istvánhoz menekült.

Apró hírek.

△ **A huszár** csak győzi a tüzet; de a vizet, már azt nem veszi be az ő természete.

☞ **Növölelkezés.** Istóczy, Henrici és Stöcker urak elhatározták, hogy az eszmekezősség tiszta lángján egybe olvasztván a neveiket, külön-külön fölváltva így iratkoznak ezentul: *Henristóczy, Stöckeróczy és Istöcker.*

> **Solymosi Eszteren**, mint Drezdából írják, csakugyan a rituális lefestés bűnét követték el. De ezzel be nem érve, ott és Berlinben nyilvános szemlére állították ki. A tettesek antisemiták.

♀ **E héten** sehonnan sem érkezett vasuti szerencsétlenség híre. Oka e véletlennek a hidak lelkiismeretes vizsgálata s a váltósín helyes fordítása.

♂ **Hogy az angol** a lábát tette rá Egyiptomra, ez *all right!* De azt, hogy a kezét is rátegye, nem türik. *Hands off!*

× **Görgényből** mi is vettünk táviratot, mely szerint Koller udvari fényképész ur az ő fotografus-csővét az erdőbélben exponálta, hogy legyen végre valaki, a ki a medvét igazán eltalálja.

+ **A legnagyobb koplaló.** Dr. Tanneren — írják az amerikai lapok — túltesz jelenleg egy miss, aki 40 napja koplal már. A fővárosi tanács diurnistái megvetéssel beszélnek e svindlerségről. Tőlük tanuljon a miss!

A BŐ MUNDÉR.

*B—oss G—r. Én, a nemzet káplárja, különben töltöttem volna ki a Szende uniformisát!
P—ky G—ti. Elém, a ház hadverő genieje elé tenni ezt a Rádayt! . . . Pfuj!*

SPORT.

— Ál-sport. —

Krricsi dear,

Hm hm! Rrosz bórrben vágyunk . . . Ná ná . . . én csak annyit mondok, hogy mister Videant és monsieur Consules vigyázzának, mert egyszerre csak árrá fognák virradni, hogy á mi noblessobligatoire, chevaleresque, splendide, rritterres sportunkát á tönknek tönkjérre tették s megván á nágy árrisztokrrách, á sportingl-tángl, á jockey-choherrá, á hálalos telivérszegénység. Zábólá János kirrály

orrszágában nem lesz többé löverrseny. Hunyády János házájában nem nyernek többé Hunyády-díjt. Á turfón turfát ásnák, fütésrrre. Oh, oh, oh! What a horoskopcz! Corpo di Santa Tremendola! Inkább főbe ásitom mágámát, vágy ágyon vákárrom á fülem tövét.

Képzeld csak, Ágárrdon nem ágárrverrseny volt, hánem ekeverrseny! . . . Eke! . . . E . . . K . . . E! . . . Ekelhaft, by Spuccadilly! Tálán bizony szárrvásnák tártrják áz ekét, merrt szárrvá ván? . . . Vágy máczkónák, merrt tálpá is ván? . . . Á tizpárráncsolátbán is megván, hogy: »ne bárrázdálkodjál!« De ászondják, hogy ők national-önokomikusok, közgázdologusok, vágy mi á mánó prroprrio! Hogy á nágybirrtokos sem egyéb holmi gözpárrársztnál, áki nem négy lovát, hánem hát ökrrot hájtson, sőt még ázt se, hánem locomobilon kucsirrozzon. Sacrrré mille notaires! Inkább ne legyen sohá szárráz kenyerrem, csak fáczánom és turbot-m. Májd még borronávál frizzerrotzátom mágám és cséplőgépet viselek pálcziká helyett, hein?

Márr most imagine-toi, Krricsest of my soul, egy ilyen prográmmot:

I. *Beaten handicap*, mágyárr születésű áltálájporrhányító ekék számárrá, melyek még nem szántottak s á londoni patent office által registrirozvá nincsenek. Ötven forrdulás. Betét tiz véká krrumpli, bánátpézz két zsák bab. A másodiknak beérrkező á krrumpli és bab felét kápjá.

II. *Első osztályú állámdíj*, 1000 forrint intábuláczióbán. Csák hárrom éves gözekék számárrá, melyek még külföldön nem tártrtak. Másodéves nyerrtesek á rrrögösebbjét szántják. Nevezés á távályi rrozsz-árrátás után Kornwurm und Weizenkorn czégnél. Á második hárrom szekérr trrágyát nyerr osztrrák érrtétkben.

III. *Árrendásnök díj*, 50 idei pulyká s áz ostorr. Urri szántok színekkben. Távolság 10 hektárr, mélység $9\frac{1}{2}$ hüvelyk. Á Vidáts ménese fél hektárral kevesebbet,

Ruston Proctor fél hektárral többet. Bánátpézz Clayton Shuttleworthérrt.

IV. *Great steeple-chase*, 10 lóerejú locomobilokkal, ostorr nélkül. Nemzeti köszén kikötte. Husz ákadály: rrrögös parrt, szerrbtövis-sövény, fátuskó- és gyökérr-torrász, fővényszik stb. stb. Fütüülni nem szábbád.

Qu'en dis-tu, dearest one? What a noble hecz, hein? Árrpád ápánk szent csontjait még kiszántják á föld álól. Potztausend und eine Nacht! Há ez így márrád, ákkor holnáp á Szentheverrdy Mukedl elmegy személyesen steeple-csépelní, á Mihásznáy Tumi borronáháton fog elcaracolirrozni á kászinó előtt, á Turfondy Xandl megvetés helyett mágvetőleg fog rrránk lenézni — szóvál mágám is kénytelen leszek á keserrü porrbá hárrápní szent Borronaeus Kárrroy vás fogáival. Vive la joie! . . . áz ekhó ismétli: »Villageois!«

Adieu, dearest Krricsi, á homlokom verrejtékében márádtám á legdeinigerebb

yours truly

WONOKLÉCS.

Tönödések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Onok o nodságos Verhajváj oraságnak semí sem tetszik. Edig oztot okorta, hoid o zsidó ledjen vogelfrei. Most hojd lette a Vogel zsidó frei, kiobálja, hogy gewalt!

— Ho a nodságos Verhajváj oraság kiobálja: nekem mindig feltönik az ü hangja. Echt Bary-ton.

— Már mast nem todok kiigazodni engemet: a herr von Ohnedi, ami oz Eszlári Eszter portréját entré melet motogatja: voljon képviselü, kápároló, vadj képmototó?

— Ógy tetszik nekem, hogy némelkor egy pingáló ecset borzasztób instrumentom, mint egy sakter-kés.

— Fehér lap — Drávahid! — Ógy látszik, van malörunk horvátországi üsszeküttetésekkel.

— És azt a hidat vizsgálták meg rüvid idővel előtte! Hiszen az az ór aki meg vizsgált a, az ed valóságos bar—y.

— Tonálok naidon természetes, hoid könyebben akadja honvédminiszter, mint komünekaczeón miniszter. Honvédminiszteriom van ed békés tárcza, amibe nem történik semí baj; hanem a komünekaczeón van ed háborós reszort, ahun meghalnak minden ontalan 20—30 ember.

Kraxelhuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Aszasz hoty hexdi seni-
allidätt! Az andiszemida
szem, amid elvetettunk, den-
nerü szépen gigell már.

Beasze, hoty dzsubán
itend, a Preschpurgba.

Csag megládzig hun fan
asz üntölligencz! Csag a
nimedokpa fan. Asz, a mid
odilent a Diszer bortján dsi-

nállnag, asztad csag ety eszlárfári. A buto motyor paraszt
xindlba nem ógorja pele itni a fellfilágozsotász, a némed
morallidätt, a falódi loyallidätt.

Ittend étyedull a herr von Szimóni Ifánpa daláll-
tung egy gis dalent. Pizon gár is érde, hoty apul a pu-
pár fajpull szármaszig. De a mi tiskoláng ki fokja nefellni
asz i staadsmännische gépességeit. Maholnab jopan dutja
illdeszni a sito, mint a Florian Kukaschek, a pirgerliche
golatschenbekk, ami ety naty badriott és régi indim sbé-
czi én hoszám. Pedzsuli idet a Czürill Schwammerl, ami
ety gitine flecksieder és indim svóger én hoszám. Düsteli
a barann von Eibischteig, a nóbli xinunx-gnosz mi diling
mind falamenyi — és, ami a fé tollog: pédzsulom, düsz-
tellem és szeredem én, a Tobias Kraxelhuber, a brin-
czip férfi.

Szomrozsák ládni, hogy néhány mótyor lábog és
nehány mótyor hószavieh mék mindig asz avidikus dulle-
rancz beneszgompákpa il penne nyáki. Eszegrull dolánn
tán tán már le gell is montani. Hiszen nem birulnag a
Bedeffi, a pegyár boéttul kezneli ety ebisztli, amid esz a
tyalog dzsigos, esz a nemszedi dudlszakpfeifer, esz a
tuava gedichtenschmierer, esz a hordobátyi tingl-tangl
fidész, esz a múzen-kaprall, esz a ganász-tüchter merde
indészni mi hoszáng, nimedokhoz, ami fatyung a legelse
gepülldente nadziann a feldgolóba. Hoty follandung, mikua
ide petyitting, olyan mint asz **I.**, és letung idepent mint
asz **O.** Esz a geszenet, hoty derjesztettung itend a
pülldung és a czüfillizadziann!

De figasztalung minget, hoty brinczip-knosz mi
délünk ety Isdottzy, ety Ohneti, ety Ferhofáy Tyúlo,
a gik isden pizsom nem mekérdemellneg, hoty mótyorog!
Eszted én mondok!

Étezs erem poszogott negem a geplipe, mikua
cséderteg látam a hölldenmídigé bartei férfiugat gergetni
ereg sito, hoty az ijedségdull a gerbe orára pugta, dzsupa
tyáfóságpull. Látam a salu meget, hun el foltam pujva,
mint ilik a szerény szerzőhez. Asz igazi hadfez-r
mindik háduhrull lellgesidi a gottonasák. Asz aplagok,
mikua bele rebilteg a kereszdény pflaszterstein, ikozi
triumpfmusigát dzstinálltag. Bárdollni gel asz ibar! szó-
nogoldam a hintergrundpull. Ifeges is ógorja élni! Na
ja? De aszérd pizmosan leszneg, a gik esztad a nemes
intendziann foknag tyanusidani. Else surba a tyanu sitók.

Ety naty gesserisik mék is pelefegyilt a fényes tyé-
zelmipe. Az a gelek én tilem, a Ferdl, ety bár sitó fraj-
lát, agik félelmipe a tátit magukal viteg pe a hászpa és
gágoldák mint a tyáfa kóser libák szoktág mintig: esz-
ted a menegiló juden tercettet oldallmápa vete. Csag
hiápo, nindzsen tögéllede erem.

És mind esztad fégeztung uniferzsidättsjugend nél-
gil. Hád ha majd lesz negung is kátoligus etyedem!
Akkua oda állung és biszkén ferfe a geplit, lellkezesen fog-
junk giáldoni:

Preschpurg hoch!

P. p.!

KATHEDRAI BÖLESESSÉGEK

— Midön Bessenyei György Bécsbe jött, érezte, hogy
sem németül, sem francziául nem tud s ezért 12 éven keresz-
tül éjjel-nappal tanult.

— Szokratész minden kutyával szóba állt s bebizonyítá
nekik, hogy amit tudni vél, abból ők semmit se tudnak. S ez
volt az ő philosophiája.

— Vannak Jókainak regényei, melyeket, ha nem visel-
nék Jókai nevét homlokaikon, maga Jókai sem tartaná
műveinek, mert azt se tudná, hogy ki írta azokat.

— Br. Orczy Lőrincz fiatal korának 38-dik évében
1760-ban kezdett gondolkodni, midön a harmincz éves há-
boru után (1648) hazatért a csatamezőről.

— Zrínyi Miklós 1664-ben halt meg; ugyanis egy
vadászat alkalmával egy vadkan lett szenvedélyének áldozata.

— A táltosok nejei voltak a papnők, azaz: az öregasz-
szonyok és boszorkányok.

— Attila Ildikó apját, a burgundi királyt, megölte a
catalauni csatában és ez viszont megölte őt a nász éjjelén.

— Attila elvezette Priscus rhetort azon házakba, hol
feleségei laktak, ezek kívülről fából voltak ugyan, de belülről
arany lemezekkel voltak kirakva.

— Ha majd kétszáz év múlva kezünkbe fogjuk venni
az 1871-iki francia hírlapokat, önök el fogják hinni, hogy
mily barbárok voltak 200 év előtt a németek.

— A bonczmérlegnél a boncznokok félig holt hullák
bőrét szokták használni.

— Nálunk a nőt azért nevezték nőnek, mert mint lovas
nép, a lóval teljesen össze volt növe.

— Tompa Mihály a költeményeihez minden fát, min-
den követ felhasznál.

— Petőfi Sándor születése után rögtön áttette lakását
Félegyházára.

— Ha körültekintünk a nagy semmisségben, látni fogjuk
a nagy mindenséget.

— A rozsdásodást villamos rohammal el lehet távolí-
tani. Megpróbálták, de nem sikerült.

— Ha ezen kitömött kutyát megnézzük, azt hiszük,
hogy majom, pedig tulajdonképen vadmacska.

A KÉT VERKLI.

Mult heti hirünk téves volt. Verhovay, a nemzet kintornása, két verklin dolgozik egyszerre. Innen a bájos muzsika.

A párisi ütközet.

— Az »E—s« saját külön Leiter Jakabjától. —

Páris, szept. 26. Ma délután 2 $\frac{1}{2}$ órakor a Boulevard des Capoucins sans boeur sarkán, a Galagogne szomszédságában nagy csata folyt le. Röpirat-árulás volt oka a harcznak. A pamfletek által sértett nők, kiknek ereiben heves francia vér folyt, megtámadták a röpirat-árulót, a kit férfiak támogattak. Az ütközet leírására gyöngye a toll, azért sürgönyözöm meg azt. Közelebbi részletek nem jutottak eszembe, de holnap ennek daczára mindenestre elküldöm a hirt.

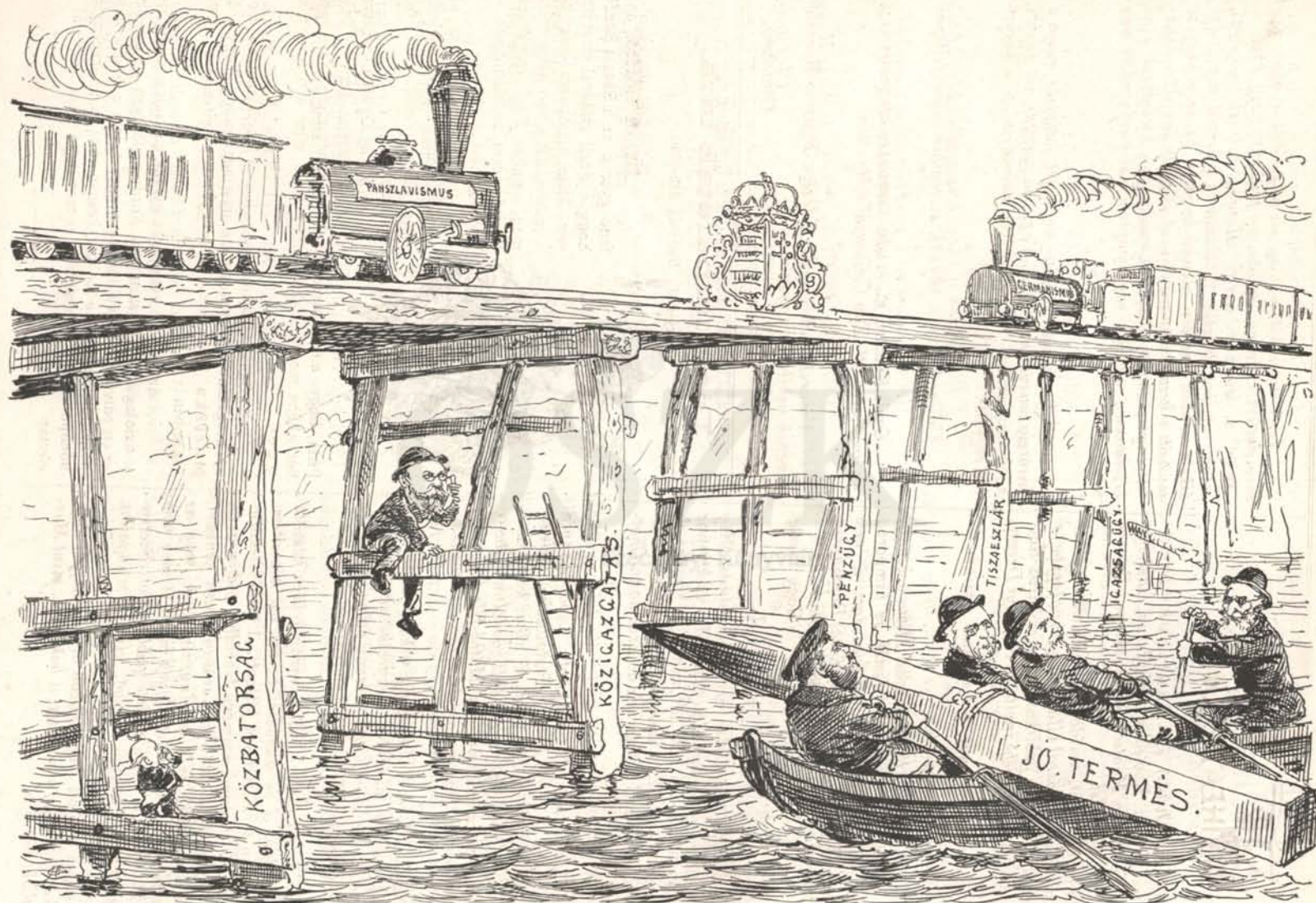
— szept. 26. éjjel, nagyon későn. Az ígért részleteket épen most tudtam meg Grévy elnöktől, a ki ez ügyben marquis d' Organtine és duc de Parapluie urakhoz utasított. Tőlük nyertem utbaigazítást vicomte de Parasol úrhoz, a ki a másod-komornyikjától nyert híreket a nagy csatára nézve. Holnap bővebbet közlök.

— szept. 27. A tegnap említett részletek mai rátáját imitt küldöm. A csata igen heves volt. A nők jobb

ügyhöz méltó odaadással rohantak a férfiakra, kik a Marseillaise hangjai mellett hátráltak. Bonbonokkal bombáztak. A gyilkos lövegek nagy része a férfiak száját érte. Izgató jelenetek voltak. A férfiak, fölényt nyerve, kiméletlen kegyetlenséggel, vadállatok módjára ölelték át szorongatott elleneiket. Szörnyű csattanások szeltek át a léget. (A francia szerkezetű lövegek ugyanis czuppanósak.) Egy Handgemenge nevű hollandi származású ur borzasztó dolgokat művelt; de azért a dolgok mégis borzasztók maradtak. Az ostromot Kan kán (Hát tatárok is vettek részt a harcban? Szerk.) vezette. A hadi foglyokat a vérengző férfiak a közeli restaurantokba szállították. Dühök nem fog kiméletet ismerni.

— szept. 28. Ma egy főrangú magyar nemessel, a ki hazánk iránt igen érdeklődik, megtekintettük a harczterét. Az öldöklő küzdelemnek még sok nyoma látható. Így pl. az azóta megcsinált lámpásüvegek s a megigazított trottoir.

A ROZOGA HID.

B-m J-k6. Kormányos uram! Ez a hid aligha bírja meg a közeledő két nagy tehervonatot.

A kormányos. Schase félj, öcsém Jankó! Alája támasztom ezt a ozölöpöt, amelyet a csónakomon hozok. Ennek a segítségével még egy darabig eltart az állapot.

(Nemzeti színház.) »A Rantzauk.« Német-francia paraszt dráma. Romeo és Julia falun, csak hogy Romeo elveszi Juliát s a Montechi és Cepulet papák nem ölik, hanem ölelik egymást.

Megható az a jelenet, amidőn az egyik ellenség azt mondja a másiknak, lámpással világítva neki: »lépj be!«

Egy perczig azt hitte a publikum, hogy ez Tisza Kálmánra megy, aki a kabinetjébe invitálja Szilágyi Dezsőt, mondván: »lépj be!«

Ilyen komédiává lett már mi nálunk a miniszter-fogdosás.

Márkus Emma végig bájos és igaz. Mióta asszony, egy kanállal edesebb. Az ő arcán a festék is himporra lesz. Ha én volnék a férje, ekkora igazságot el nem viselne a szívem. Hogy ásta bele ujjait a fiatal Rantzauba, hogy tapasztotta oda szép fejét a legény vállához!

Azt kérdeném tőle remegő ajakkal: »Hogy mersz te olyan szépen játszani!«

Szerencsére Rantza Imre nem veszedelmes. Hig érzelem, harsogó beszéd, tenori taglejtés. Pedig ezek benne sincsenek az instructióban. De hát minek is nuance-ok aprószöveget piszkálgatni ki a szerepből annak, aki szelleme mazsoláit tele kézzel szórja bele az Erckmann-Chatrianék elzászi kuglófjába.

Ujházi iskolamesterileg alakított. Lába gyöngéd csoszszanata, szíve erős dobbanata Pestalozzivá emelte. Kitünő maszk. Csak ha nevet, villog ki ajkai közül az a fiatal, fehér harminczkét foga. Azt kell goadolnunk, hogy a szegény tanító bácsinak telik egy Máthé-féle fogsorra, és hogy bőven van mit harapnia vele. Ez rossz felfogás.

Lendvayné-Florence asszony, nehogy fehér fogai desavouálják, inkább mindjárt menyecskének állott az öreg férj mellé. De már fiatal asszony volna Florence mesternek a legnagyobb fényűzés. Lendvaynének is az.

Szigeti József csak a nagy harag-áriára készült. Ezt megragadóan el is dühödte. Szinte azt képzeltem, hogy tanít, olyan természetesen játszott. A többi lélektani csip-csup, félreértett sugó, szomorú beszédhez vidám arc, amelyet a mondókához aztán hamarosan hozzá csavart, sas-uramos köhintések, izénohátejnyeníniségek, meg az ősi szerepnemtudás magyarázta egyéb móka öt meg nem zavarják. De igenis a teljes című publikumot. Szerencséje, hogy ha cserbe hagyja a sugó, kivágja a sugallat.

Itt sikert aratott s ugyanazon órán a népszínházban sikerkét. Az is ugy hasonlóan a bukáshoz, mint Marcsa Mariskához.

Imre öcsénk kitünőleg személyesítette a bécsi fiakermeisztert. Mérges arcán meglátszott, hogy kevés a „fuhr“ s drága az abrak. Mintha csak ezt ropogtatta volna, amikor beszélt. Általános és érdemelt derűtségi sikert aratott, midőn olvadó haragja az orra hegyébe mászott s kezdte csavargatni. A lélektanilag előre készített engesztelődési tüszöket csakugyan kicsattant s az érzelmesség náthája egy symptomával gazdagodott meg ez este.

Hallja maga fordító ur, mért magázza maga a francia szerző embereit? Vagy magyarítás azt jelenti, hogy magaritás? A maga lelkén száradjon ez a kegyetlen szójáték!

Csillag Terka a tücsök szerepében készül fellépni.

Grill Rikárd m. k. udv. tartalékos könyvhadnagy ur avanszérozott. Egy Csillaggal többje van.

A marchese del Grillo felesége Ristori. Hasonlót kívánok nekik is, magunknak is.

Cicisbeo.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Csak azt mondom én: fene gyerek az a Recski Bandi, hogy a Főgli zsidóval vizet itatott. Mégis azt hiszem, hogy ha a zsidóval azt a bort itatta volna meg, amelyet Főgli maga szokott kimérni az oláhoknak — attól inkább vallott volna.

— Már ezentul nem azt mondjuk, hogy iszik mint a kefe-kötő, hanem: iszik, mint Főgli Amsi a vizet.

— A Vay Gyurka se kutya! Ő is azt tartja, amit a Dákó Pista, hogy: a fejét üssed, hogy meg ne sántuljon! Erre egyebet aligha mondhattak a jebuzeusok, mint azt, hogy: a j Vay!

— »Egész éjszaka Mariskával foglalkoztam«, irom az öregemnek. Atyus persze ugy magyarázza, hogy a dr. Mariska Vilmos »pénzügyi törvényisméjével.« Van eszemben!

— Az Abelesz gyógyoncz gyerek elhasalt a szigorlaton a fiziologiából. Vigasztalom. Fordult elő ilyen esemény az én pályámon is. Különbén nagy balekstsöz a Jendrassiktól, hogy megbuktatta a balkéz komát. Aki sujszterveknéből hónapokon át is meg bír élni, az csak tudni fogja, hogy mi az elettan.

IDEKI TROMBITA.

Zombor 1000. 800. 80. 2. szeptember.

Szrberni brate Jánkó!

Hun van Panta? Meghalta Panta? Nincsen Panta, retirál Panta, alszik Panta, riszeg Panta, vige van Pantának s a tebit lármáz esze vissza mindenki, ha meglátja engem. Hat jó van, it vagyok újra! Panta resurexit. Mar plebó olyan peczkesen járja zuczán hogy az gondolná zember hogy pásztorbotja el van neki rejtve ruhája alatta, vagy legaláb is restauráltak vona hrapkói apaturságot egisz terjedelmiben is donatiójival. Pulger Maiszter meg az mondja elfogyot szusz. Agó barátom is az utától uta muta nem irtam, elhítet világal hogy itet nem turpisságit csukták be dutyiba; hanem vóta politikai fogoly ki szenvedí príczipiumokirt. Na lehet neki igaza mer olyan príczipiumokirt mint vannak é neki, zembert ajtó megí szokták szoritanyi.

Szikra Matisa is ili világal, mahónap feltalál Archimedes támpontot, is kizekkent egisz világot rigi sarokvasaból. Lát maga hogy lettem mijen okos muta nem irtam? Azuta megtanutam ortografiát, geografiát és filosofiát. Esze jártam Itáliát, ahul találtam ipen ojan kezsíget mint nálunk is van, hol szalámit csinýának, csakhogy ottan taliányok hinak Verónának, nálunk Bácskába meg hinak Bikitynek.

Láttam Munkácsi kipit is ahol van Jezus sok csunya sakterek kez! kicsi hija hogy mig el nem jutottam Tisza-Eszlárbá is hol keresztiny jungferkának elvették vérit, hanem oda már nem eljuthattam mert zenyim májkiczám nagyon félt hogy engem is becsálnak valami zsinagógába is ot megrevídenek itet.

Inkáb megniztem Pest-zemuni vaspályát is indóházát Szuboticzán, ot igazán egyesítve van hasznos a kelemesél, utazóknak is disznoknak egy pálya udvar van rendelkezisre, és ha nincsen Agó barátom, mig kegyetlen tanács elkomandirozta volna szuszogó pasaszirokat alkalmas helyril, is hazai kereskedisink eme fontos tincezőinek szagszeri elintézésé elmaradta volna.

Hanem csupa helyi érdekbil majd efeledkezek magasab politikáru, pedig ez leginkáb irdekel, de nem csuda hogy utójjára hagyom, mer mig országgyilés sem meg nem nyilta, is szubotieski posztránik nem elfoglalta helyit honatyák kezte; pedig a bosnyak kirdis i nilkile nem igen nyeri megoldást, in ajánlanám itet kormánynak vicehonvédministernek vagy pedig nagy hrváth ország jóvendőbéli consuljának; akár melyik helyet ipen ugy betelti mint posztránik állást. Kilenben azt se nem bánám, ha odaadnák itet Boszniával együtt krobótoknak. Még azt se nem bánám ha megtennik itet kedivének Egyiptusba.

Szeginy Arabit is legyéztk; ha írja nekem, izenjen meg aztat is, hogy tulajdonkipen most kicsuda paranesul Egyiptomban?

Most pedig vizontlátásig ajálom magamat, ha joban meggyin szusz majd tebet írok, a mihez majd segít jó ujbör, is a következő disznótorok. Zifiaszszony kezeit csokolva maradok maganak igazi jó barát

Zomboracz Panta

ziskolaszéki tagja, várooski optyinár
bunyeveacz tudós atb.

Börzeviczy W. M. élcezi.

— Láttam egy pár delejes hölgyecskét, akik erősen vonzották magukhoz az angol vasiparos urakat. (*Wölche Ironie! Wölcher Steel! Eisener Kopp!*)

— Furcsa, hogy a »kard és pisztoly pár b a j o k«-ról hoznak jelentést a lapok, és a pá r o k egyikének sem lett b a j a. (*Meun Höldenthum hat Schule gemacht!*)

— Az Ausztria által annyira dédelgetett Trieszt szülte Oberdankot, a ronchii bombázót. Igazat mond a német *Undank*-os közmondás. Alapfoku *Dank*-ot várt az osztrák, jött helyette a középfoku *Oberdank* s lám, mégsem maradt el a superlativum: az »*Allerhöchste Dank*« (*Gatt, wue feun!*)

— A »Népjog« f. é. 36. sz. »A ló történetéhez« cz. czikkéből. —

A ló mely mai napság az egész földet benépesíti. — Görögországba két uton mehetett be a ló. — Ezen két kocsik alacsony kerékkel bírtak. — Te leszel a legnemesebb... s minden jönak közvetítője leszel. — Pharos egy nagy kíséretet adott hozzá, kocsik és lovakból.

*

— **Vannak még háladatos szívek!** —

Szívbe! tisztelt Buczászky Alajos ur! és ha szabad mondanom édes atyám! Ne érezze magát sértve, midőn ezen együgyű szavaimmal találkozok, mert sok fáradozásainak gyümölcsét már husz éve elmúlt, hogy édesen használom, — t. i. a »Keresztény képes naptárt.« Amit is ez ideig megszerezni kedves kötelességemnek tartottam bárhol is. Husz év óta ha naptáram külső tábláján nem látható, amint szent István első királyunk a bold. szüz anya Mária képe előtt országunkat és vele együtt bennünket, érdemtelen utódat, térden állva felajánl; vagy ha az első lapot fordítva azt nem láttam, hogy az édes Jézus, a mi megváltónk, kulcsokat tart kezében ezen szavak aláírásával: »Te vagy Péter, azaz közsál, és e közsálra épitem anyaszentegyházamat«, — oh akkor naptáramat — bár aranyos lett volna is — meg nem elégettem. Igazán megvallva, ilyen csakis általam forrón tisztelt Buczászky Alajos ur kezeiből, de más kiadóktól soha ki nem került, és csak is azon általam felettébb kedvelt naptárból tudtam és szerettem a kevés, de igazán szívreható olvasmányokat élvezni. Több mint husz éve, hogy e kedves naptárból egy pár imádságot tanultam meg, gyermek-éveimben, melyeket ez időtől fogva mindennapi imám közé méltán sorolok.

Kedves imák ezek, — meg is merem említeni a »Hozzád folyamodok én édes Jézusom, — te a kisededeket szereted, jól

tudom, és »Asszonyunk szűz anyánk« kezdetűeket. — Részemről azon férfut, a kitől ilyesmit tanulhat a gyermek, — bár soha nem látta is személyét, de látta pár év előtt elaggott arczképét a kedvelt naptár tábláján, — méltán édes atyjának nevezheti. És el nem tagadhatom, hogy e férfi szívből szeretett és általam is fiulag tisztelt Bucsánszky Alajos ur.

A jövő évre szóló »Keresztény képes naptár« is, hála az ég urának! megszereztem, szorgalmasan keresztül olvastam, és abból ismét egy új örömet reménylek számomra mint több társaim számára, — az pedig nem más, mint a bold. szűz Máriának, hazánk védasszonyának képe. Nem is mulasztom el ez alkalmat felhasználni, im ide zárva küldök o. é. 6 forintot szeretett és mélyen tisztelt Bucsánszky Alajos atyámnak, — azon alázatos kéréssel, miszerint kegyeskedjék 12 drbot rámában, magyar aláírással, nevemre legközelebbi pósta fordultával küldeni, és egy arczképet, Bucsánszky Alajos atyámét, a mit szintén utolsó óráig — mint jó atyám arczképet — tiszteletben tartani óhajtok.

Talán ez együgyű és hosszúra nyuló soraim olvasásával unalmat is szerzek, — bocsánatot esdek ha úgy van, — de szívem parancsolta, meg kellett tennem. Fogadja tehát oly érzellemmel együgyű szavaimat, szívem mélyéből tisztelt jó atyám! a milyen-nél én kimondottam. Kívánom ugyan az ég urától azt a szerencsét, hogy személyét még e földi életben láthassam, — de a távolság miatt alig hiszem, hogy agg és jótékony kezeit örömkönyekkel csókolhassam. Ha már ezen kívánatom nem teljesülhet, kérem fogom Istenemet, hogy a tulvilágon, ama boldog hazában, örömrünkre Édes atyaként Bucsánszky Alajos urnak találkozhassunk.

kézcsókoló szolgálja

K. György s. k.,
ácsmester.

— Jágeri magyarság. —

A nagy Diana magasztalóinak.

Alulirott tisztelettel a vizslakutyák vevés és eladási jegyzékét fentartani jelenti. A vadászatot érdeklőknek könnyebb kézre juttatás tekintetében a legjobb vizsla-kutyák úgyszint az első kutya tanítók eszközöltetnek. A vizsla-kutya eladási bejelentés »gratis« bérmentes beadattal eladási percentek csak eladási esetenél az alább előjegyzeti fokozaton számíthatnak.

Bejelentésben kéretik megnevezni: fojta; éve; használata után vagy kiskoru havakban; szőrszín; kony vagy nőstény; tanítás teljes-e vagy közép idejű; a tulajdonos teljes czimzetével és u. Posta; a kutya értékéhez illő ár és csukot ár.

A jegyzéki felvételre csak tellyes egészséges kutya adathatik a tulajdonos felelőségével. Az átvétel a vevő vagy megbízotja által történik a vizsla eladó lakhelyében más határookra levő meghívásnál emlékeztetnek a vevők a költség megtérítése végett. Az előjegyzetnél a vevők kívánataik megjegyzésére kéretnek különösen az érték irányában.

Külömbi kívánatok vadászati irányokban, vendégvadászatok körvadászatra vagy más vadászatok alsó Austriában a költség befizetésével felvételnek.

Megrendeléseket elfogad még alulirott az 1873 évi világlakiállításon jutalmazott — Platin-Masse s Platinoleumra. A Platin-Masse mint vedfesték tulajdonságával, a legnedvesebb fászatok szárazra alakíthatók kívánt színekkel s védezőke a vasnak rozsdá. M.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Bácsi. Amit Kossuth Lajos egykor irt, hogy: »a születéses vak eset helyére érdemet; kegyelem helyére igazságot; nagylelkűség helyére jogot tegyünk«, azt rég a zsidók ellen fordították Verhovayék. Hiszen Kossuthnak az antisemitizmus elítélő szavait is otromba prókátor fogással csúrték-csavarták el. Soha rabulisztika alacsonyabban nem járt, mint a »Függetlenség« akkori cikkében. Verhovayék sem bírván megküzdni a turini magyar bölcsnek oroszlan gondolataival, bele kapaszkodtak a szó egerfarkába. Látják a pálmát és azt mondják reá: »nini, de furcsa bodzafa!« Nem érti ön? Nem a k a r j á k látni. Ez ellen pedig nincs argumentum. Azért hát: sósé vigyünk homokot Szelére! — **M. L.** Tréfás közleményei, melyeket szives volt hozzánk beküldeni, nemes komolyságuk által tűnnek ki. — **D. I.** Nagyon lekötelezzen bennünket, ha megismerteté velünk veselesi módját: előbb csinálja-e meg a rimeket, s csak azután ojtja bele az anyagot s végül úgy önti le költészettel, vagy megfordítva? Fogadja előre is köszönetünket. — **R. S.** Milyen ravaszul hallgatja el ön nevét, mely rávezetne a nyomra. Vagy közvetlenül a Lipótközös tudakozójunk ön után? — **S. M.** Élénken emlékezett arra a szent röpíratra, melyet egykor az abonyi vásáron a ponyván árultak: »Szent kristély a Krisztusban megdugult lelkek számára.« — **B. G.** A képet alighanem megajzoltatjuk. A többi jó, de nem alkalmi. — **Panta.** Kitűnő! Üdvözet! — **Psychologus.** Inkább együgyű, mint bolond. — **R. F.** A vers olyan csinos, hogy, bár különféle okokból nem közölhetjük, mégis kívánatosá teszi ránk nézve az ön közreműködését. — **Dks.** Tán kissé nagyon is decolletált história az. A másikat is taktikus okból kellett félre tennünk. — **M. M.** Kevéske akadtt benne. A másik tán bővebben eresztí. — **Pandudás.** A haza berkei hangozzanak vissza az ön pandudálásától! Már az első nyikkanat is mennyire biztató! Do ut duses. — **„Uri handlé.“** Az ócska ruhával való kereskedés némelykor tisztább, mint az ékszer-kereskedés. Élelmesség nem tisztességtelenség. Kifogásunk csak a kegyetlen magyarság ellen van. De hát hogy magyarul ír az a handlé, már ez is haladás. — **Szrvsi Hmbr.** Örvezetessen meg bennünket látogatásával. Egy mbdi hozat majd hogy ki nem böki a subládánk oldalát. A küldet ritka jó; kár hogy olyan ritka az a jó. — **R. L.** Ám legyen, jöllehet már mult számunkban is kitértünk előle. — **Nyrgyhz.** Önnek is ugyanazt üzenjük, amit az előzőnek. — **K. S.** Merész kockázatok. Am azért nehánya »tranzik.« A képhez a forráson keresünk majd eredetét. — **R. E.** Nem is olyan rossz. — **Csln.** A szabadkai guárdián hogy legyen már *barátja* a zsidónak? Hiszen nincsen zsidó klastrom, se Áron-szerzet. Cohnfrater van, de az nem számít. Csak a Kagal bizonyos. Ennek valamely sajtos tagja meg nyilván magához váltotta a főtisztelendő kufferekben rejlett antisemita nyomtatványokat, hogy szerezzon nekik nagyobb publicitást. — **Hngrs.** Az első jó, de jaj! — **„Vasuti katasztrófa.“** Utána néztünk. Csakugyan! A »Fgtlnc« oly jó magyarnak tartja a publikumát, hogy az nem is olvassa a »Fr. Pressét«, amelyből az eredeti észéki cikkeket kioldozza. De ha a szerkesztő urat e hódításaira figyelmeztetik (ilyen az »eredeti« Skobelef-tárcza is) attól az orra mindjárt »fokhagymás« lesz. Az admoniczióbul persze csak ez a szag csap feléje. — **S. L.** Magyar plebánosnak szabad hibás magyarsággal élni, ellenben a tiszta magyarságu bpesti hitszónokra ráfogják, hogy hibá-vhalh thele bheszhéli a mhayarharth. (Észrevehette ön, hogy minden consonans után egy h-t bigyesztve, mindjárt megtherem a hómor.) — **Fülelő.** F. D. küllönb legény volt. — **L. J.** Még meg találna esni néhány ember szíve a libatolvajon, ha a siralmát közölnék. — **B. F.** Jók nagyon. — **Szepike.** Hát a katona-muzsikuss mért né volna katona, mikor a katona-szabó, a katona-varga, a katona-orvos is az? — **Grön.** Be van sorozva. — **F. A.** Nem értettük. — **P. D.** Az agárdi verseny kismiska? — **M. M.** A levél biztató volt, de a csatolmányon nem birtunk megvizsgáltódni. B. barátunk csak pihent. — *Több kéziratrol a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.